

Hörner och Chen utförde sitt uppdrag på ett i alla avseenden lysande sätt. Jag har i det föregående ofta haft anledning att tala om deras färd. De, vilka — om också mera av patriotiska än av geografiskt vetenskapliga skäl — känna sig manade att närmare studera ett av svenskar utfört storverk, böra icke försumma att läsa d:r Hörners innehållsrika och spännande bok, "Resa till Lop", (Stockholm 1936).

Sedan följde den av centralregeringen i Nanking utrustade bilexpeditionen, som stod under mitt befäl och utfördes från hösten 1933 till våren 1935 och som jag skildrat i "Stora Hästens flykt" och "Sidenvägen". Där har jag berättat hur chefen för nordarmén i kriget mot Ma Chung-yin den vitryske generalen Bektieieff skänkte mig sin välvilliga hjälp och förmådde den militäre generalguvernören Sheng Shih-tsai att med eller mot vår vilja sända oss — just till Lop-nor.

Det är om denna färd föreliggande arbete lämnar besked. Men ingen må tro att våra forskningar i Lop-norområdet mellan åren 1928 och 1934 beteckna slutkapitlet i den vandrands sjöns historia. Väl ha vi löst Lop-norproblemet för så vitt det i närvarande stund *kan* lösas. Men den oroliga sjön har lika litet nu som under förgångna årtusenden i sin bädd i öknens norra del en varaktig stad. Sedan de efter år 1921 inträffade förändringarna givit mig rätt i den år 1901 uppställda teorien, är det ännu mindre risk nu än då — ja man kan som ett axiom framföra påståendet att sedan den nu påbörjade perioden nått sitt slut och pendelslaget